

POD LUPOU

02 | 2023

NAGYÍTÓ ALATT

Obsah | Tartalom

Predslov	3
Előszó	3
Slovo - Soňa Dzuriková	4
Láska - Alexandra Belková	4
Túžba v nás - Laura Adamčíková	5
Slovo - Nela Adamčíková	5
Pes menom Laika a tvrdohlavý pes - Anastasiia Fomina	6
Svet - Timotej Vandraško	7
Vianočné prania sa plnia - Noemi Orelová	8
Pani Jeseň - Lucia Mičániová	10
Jeseň - Nikol Karasová	10
Lienka - Karolína Balážová	12
Jeseň - Matej Šramo	12
Jeseň (montáž) - žiaci 8. C	12
Jeseň - Natália Laurová	13
Jeseň - Markéta Janíčková	13
Lila a Lolo - Michaela Teplanová	14
Básne - Michaela Teplanová	15
Anna térképpel - Sasha Maria Pikálek	15
Duch, Lili, Kata a Ema - Sophie Ella Pikálek	17
A hangszer, ami tetszik - Vankó Endre Nimród	18
Bony - Gál Natali	18
A nagytesó - Lancz Dorka	19
A hangszer, ami tetszik - Szalay Bianka	19
Ivettnek - Lancz Dorka	20
A Zene Házában jártam - Kontár Emily Rose	21
A zongora - Kohút Simona	22
A Magyar Zene Házában jártunk - Jakubecz Dóra	22
Starí rodičia - Sebi 5.A	24
U starkých - Matej 5. A	25
Starí rodičia - 6.A	25
Láska - 8.ročník	26
Slovensko - Peter, 8.ročník	27
Znečistenie morí a oceánov - Tamara Koláriková	28
Voda - Anabel Bednárová a Dorota Kovács	29
Rybka - Chanel Budinská	30
O rybe Beáte - Kristína Katonová	30
Mami - Žiaci 8.A a 8.B	31
List pre tú pravú - Oliver Brunner	33
Čo je dôležité? - Leonard Hraško	33
Modrá obloha - Roman Mezei	33
Krídla - Karolína Susányiová	34

Predslav

Milí čítatelia,

Každý máme niečo, čomu sa s obľubou venujeme, s čím radi trávime voľný čas, máme svoje záľuby, koníčky. Často sa takáto záľuba neskôr môže stať naším povoláním, zamestnaním. Ak radi píšeme, či výtvarne tvoríme, je dobre, keď túto svoju záľubu vieme cibriť, rozvíjať, keď máme možnosť získať spätnú väzbu okolia.

Aj z týchto dôvodov vznikol v Galantskej knižnici pred mnohými rokmi detský literárny časopis Pod lupou. Spočiatku obsahoval príspevky literárneho charakteru, ale postupne pribúdali aj výtvarné dielka. Do tohtoročného čísla č. 2/2023 sme zaradili 13 vašich próz a 27 básní. Výtvarná časť obsahuje 37 ilustrácií, pričom z toho štyri obrázky obsahujú zároveň aj verš, napríklad text v srdiečku či v kvetinke. Prózy majú väčšinou formu úvahy, alebo eseje, kde opisujete určité javy, udalosti a zároveň formulujete svoj postoj. Rozmýšľate, uvažujete, vyjadrujete osobný názor, argumentujete tak, aby ste čitateľa zoznámili so svojou pravdou. Čo sa týka poézie, tu je tiež dôležité osobné vyjadrenie, individuálne vnímanie, aj keď rým ešte trochu pokrívka. Aj u výtvarných diel je najdôležitejšie vyjadrenie svojho postoja, dať na papier svoje videnie sveta navôkol.

Preto sa veľmi tešíme, že sme vaše dielka mohli zaradiť do nášho časopisu a dať vám, teda autorom možnosť osloviť verejnosť. Ďakujeme všetkým prispievateľom a veríme, že uverejnenie v našom časopise bude povzbudením do ďalšej tvorby.

Vaša knižnica

Előszó

Kedves Barátaink,

Mindannyiunknak van valamilyen kedvtelése, mely később gyakran a hivatásunkká válik. Ha szívesen írunk, alkotunk, jó, ha érkezik visszajelzés, amelynek köszönhetően tovább fejlődhetünk.

Ezért jelenik meg a Nagyító alatt irodalmi folyóirat is. Kezdetben eredeti írásokkal, ma már eredeti képzőművészeti alkotásokkal színezve. Ez évi második számunkban 13 próza és 27 vers kapott helyett, melyeket 37 rajz egészít ki. Négy esetben az ábra a költemény szerves részét képezi. Az itt megjelent prózai alkotások nagy része esszé jellegű. Személyes gondolatokat, egyedi véleményt fogalmaz meg a világ dolgairól. A versekben is fontos az autenticitás, mégha a rímek sántítanak is helyenként. A képek esetében szintén a szubjektív látásmód megragadása a legfontosabb szempont.

Nagyon örülünk, hogy műveitek szerepelnek a folyóiratban és így szélesebb közönséghez juthatnak el. Mindannyiótoknak köszönjük a beküldött alkotásokat. Reméljük, hogy megjelenésük buzdításul szolgál a jövőre nézve.

Könyvtáratok

Slovo

Na počiatku slovo bolo,
a to slovo veľkú váhu malo.
Ublížiť dokáže,
ako keď chytajú ťa stráže.

Slovo vie aj potešiť,
vtedy vieme krajšie žiť.
Hľadajme vždy pekné slová,
zloba nech sa za roh schová.

*Soňa Dzuriková
ZŠ Sídlisko SNP, Galanta*

Láska

Láska prinesie nám do života šťastie, lásku
ale aj smútok.

Láska prinesie nám i objatie.
Keď zasvieti slnko a zahriatie,
občas s búrkou prinesie aj sklamanie.

Prečo asi?

Život nie je len o láske a oblakoch,
ale aj o vzťahoch a problémoch.

Šťastie vystrieda smútok,
človek to vníma ako útok.

Potom prídu šťastné chvíle,
človek zrazu pocíti šťastie milé.
Šťastie a smútok idú krok po kroku,
no láska sa vyhne takmer každému vrtochu.

Alexandra Belková, ZŠ Sídlisko SNP, Galanta

Eleanor Bujňáková, ZUŠ, Galanta

Túžba v nás

Život tak krásny je,
sťa viera, ktorú má každý z nás.
Plný kvapiek či slnečných lúčov?
Aj tak sa skončí raz.

Blúdime v ňom, hľadáme lásku,
ktorá nás objíme, skryje pred dažďom.
Slzy, čo cítia chuť horkú,
hneď vysušia sa úsmevom.

Šťastie i nešťastie,
tvoria nás celkom.
Lepia sa na ľudí v živote,
v ktorom sa menia vekom.

Veríme, že ho nájdeme,
či on hľadá nás?
Silná viera, pri ktorej rastieme,
bude s nami kráčať odteraz.

*Laura Adamčíková
ZŠ Sídliisko SNP, Galanta*

Slovo

Slovo je základom reči,
veľa ľudí ním lieči.
Každý deň sa s ním stretne,
ale bolesť tým nezakryjeme.

Existujú pekné a škaredé slová,
vznikla s nimi knižka nová.
Moje obľúbené slovo na Zemi,
je vždy od mojej mamy.

Nela Adamčíková, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Karolínka Balážová, ZUŠ, Galanta

Pes menom Laika a tvrdohlavý pes

Jedného krásneho dňa bol do ZOO privezený lev. Pridelili ho na stráženie psovi prezývaného Laika. „Hej, lev, odkiaľ ťa vôbec priviedli?“ spýtal sa pes. „Nechaj ma na pokoji“ povedal lev a otočil sa na druhú stranu. Po niekoľkých minútach sa pes pýta znova: „Lev, budeme priatelia?“ Divá šelma s opovrhnutím a smiechom nedala dlho čakať na odpoveď: „S tebou? Som kráľ zvierat...čo ty so mnou chceš? Myslíš si, že niekto ako ty má právo so mnou hovoriť?“ Pes sa sklamane stiahol a snažil sa hlboko schovať pod klietku. Jeho odhodlanie si získať nového priateľa bolo ale veľmi silné, a toto kruté opovrhnutie ho neodradilo.

Na druhý deň sa rozhodol pre inú možnosť. Vkradol sa do kuchyne, a odtiaľ ukradol kúsok bravčového mäsa. Pes si bol istý, že to bude fungovať, ale keď prišiel k levovi, znova dostal tvrdé odmietnutie. Viacnásobne odmietnutý sa cítil ponížene a odstrčene. Postupne si lev začal uvedomovať, že robí zle. Všetky zvieratá v ZOO ním začali opovrhovať kvôli jeho správaniu. V levovi začal prebiehať ťažký boj pýchy, tvrdohlavosti a výčitiek svedomia. Pomyslel si: „Čo ak si každý myslí, že som slaboch a presta-

nú si ma vážiť ako kráľa zvierat?“ Čoskoro psa nebolo vidieť. Potom sa lev rozhodol, že toto je jeho posledná šanca. Keď pes prišiel, lev mu rozpovedal o svojich myšlienkach, pocitoch, obavách... „Odpusť mi pes, pomýlil som sa, pretože som si myslel, že ak sa s tebou začnem kamarátiť, iné zvieratá mnou budú opovrhovať.“ Pes sa usmial a v očiach sa mu objavila neskutočná radosť: „To je v poriadku, hlavné nie je ako vyzeráme, odkiaľ pochádzame, čomu veríme, ale akú veľkú a krásnu máme dušu a srdce!“

Čoskoro sa pes menom Laika a tvrdohlavo pyšný lev stali najlepšími priateľmi.

Nina Hamarová, ZUŠ, Galanta

*Anastasiia Fomina
ZŠ Sídliisko SNP, Galanta*

Svet

V živote nás čakajú búrky,
dažde či hromobitia,
ale dá sa to s kúskom optimizmu.
Je to cieľ nášho bytia.

Ľudia veria v rôzne zázraky
a niekedy plány zhatia oblaky,
ale treba si uchovať úsmev na tvári
a nemať smútok v tvári.

Smútok je prezlečená veselosť,
naň treba mať šťastia dosť.
Človek sa musí veseliť,
aby si mohol vzťahy vylepšiť.

Timotej Vandraško, ZŠ Sídlisko SNP, Galanta

Ela Drgová, ZUŠ, Galanta

Vianočné prania sa plnia

Do Vianoc zostávajú dva týždne. Volám sa Ela Thomsová a mám pätnásť rokov. Mamu nemám, žijem u starých rodičov – rodičia môjho otca. Som jedináčik a so svojím otcom som tvorila nerozlučiteľnú dvojicu, až kým neprišla vojna. Otec musel povinne narukovať, ale dali mu možnosť výberu – letectvo či námorníctvo. Voľba bola jasná – letectvo. Je pilotom lietadla F-11, ale nie vždy tomu bolo tak. Prvýkrát mu bolo pridelené lietadlo B-12, ktoré sa malo priamo zúčastňovať bojov a ostreľovaní. Stala sa nehoda... Pri jednom z ostreľovaní nepriateľských základní vojak z jeho légie zostrelil jedno lietadlo protivníkov, ktoré sa zrútilo priamo na lietadlo môjho otca – zničilo mu pravé krídlo. Lietadlo môjho drahého otca sa zrútilo súčasne s nepriateľským. Predstavujem si to tak, že môj hrdina zaujal nebojácny postoj, určite sa snažil spomaliť svoje lietadlo. Pri rozsiahlom poškodení B-12 začal motor rýchlo znižovať svoj ťah. Nezostávalo mu nič iné, len sa modliť. Z potvrdených informácií viem, že pád pomohol spomaliť aj husto zarastený les. Prežil... Vraj mal veľmi zranenú nohu, po zotavení ho premiestnili do lietadla F-11, ktoré bolo výskumné. Jeho hlavnou úlohou bolo mapovať nepriateľské územia. Pri týchto leteckých operáciách je mnoho rizík na ohrození života...

Dni sa vlečú veľmi pomaly, všade naokolo je veľká chudoba. Tento rok to vyzerá aj na chudobné Vianoce. Ja mám len jedno pranie, aby sa otec vrátil domov, spievali sme si vianočné koledy a boli spolu.

Listy od otca prestali odrazu prichádzať a tento týždeň tichej pošty mi priniesol len smútok. Všetci ľudia okolo mňa sa báli o svojich najbližších. Moje vnútro kričí – chcem vidieť otca.

Do Vianoc zostávajú len tri dni. Dedo išiel do lesa vybrať dokonalý stromček, aby nám urobil aspoň malú radosť. Tvorenie ozdôb zo šišíek, kakao pri krbe a čítanie vianočných rozprávok nám pripomenulo ešte viac, čo je v živote najdôležitejšie – rodina.

Je ráno, 23. december... Počujem strašný hluk lietadiel. Vybehneme so starými rodičmi pred dom. Pohľad na rútiace sa množstvo našich lietadiel v nás vyvolalo nádej, víťazstvo. V tej veľkej rýchlosti som nevidela, či je to otcove lietadlo... Okolo ôsmej večer niekto silno zabúchal na dvere. Z poschodia som zbehla asi najrýchlejšie vo svojom živote. Babka stála v obývačke a tuho objímala môjho otca. Hneď som mu skočila do náručia.

Noemi Orelová, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Bibiana Vedrůdiová, ZUŠ, Galanta

Ela Hegová, ZUŠ, Galanta

Nela Takáčová, ZUŠ, Galanta

Hanka Nosková, ZUŠ, Galanta

Pani Jeseň

Na jeseň už lístie padá,
ježko svoj dom dávno hľadá.

Farbou žiari chodník, cesta,
všetky metly majú svoje miesta.

Slniečko sa raduje,
šarkan s vetrom tancuje.

Chrobáky sa radšej prikryjú,
do zeme pred zimou zaryjú.

Detičky sa radujú,
na Vianoce už čakajú.

*Lucia Mičániová
ZŠ Sídliisko SNP, Galanta*

Jeseň

Prší, prší len sa leje,
krásna líška vždy sa smeje.
Červená, oranžová, žltá,
Zem začína byť od slz viacej mokrá.

Cez jeseň čítame knihy,
niekedy pozeráme zaujímavé filmy.
Oranžový deň nikdy nevysychá,
zafarbené listy s motykou neodhrňaj.
Jeseň je tretie ročné obdobie,
v živote však máme veľké pohodlie.

*Nikol Karasová
ZŠ Sídliisko SNP, Gaanta*

Adam Butko, ZUŠ, Galanta

Simonka Sztézkalová, ZUŠ, Galanta

Kristián Maťašovský, ZUŠ, Galanta

Lienka

Milá lienka Belka,
ani malá, ani veľká,
je taká akurát,
milý môj kamarát.
Nosí bodky na kabáte
a vy deti radosť máte,
keď ich všetky spočítate.

*Karolína Balážová
ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta*

Jeseň

Jeseň sa k nám blíži,
už sme všetci v skrýši.
Všetkým nám zima je,
krčíme sa pri krbe.
Mama pečie gaštany,
k nim aj čajík uvarí.

*Matej Šramo
ZŠ Sídliisko SNP, Galanta*

Jeseň (montáž)

Farebné lístie na chodník padá,
čarovné obdobie sa k nám vkráda.
Chladné rána a studené noci,
jeseň sa dostala k svojej moci.

Slniečko už menej hreje,
šibal vetrik sa len smeje,
Pohvizduje po chotári,
po oblohe ženie chmáry.

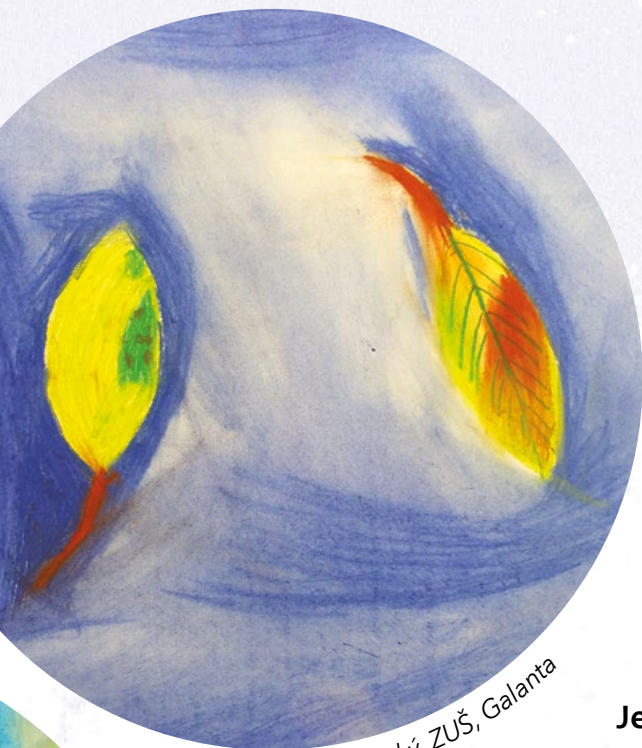
Stromy listy zhadzujú,
s vetrom šantia, tancujú.
Sňali si klobúky zlaté,
červeň šiat si kúpu v blate.

Lístie padá pomaličky,
na strechy i na lavičky.
Detičky tam sedia v tichu
a čítajú hrubú knihu.

žiaci 8. C, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Miška Bogárová, ZUŠ, Galanta

Samuel Lovecký, ZUŠ, Galanta

Jeseň

Listy hnedé, červené,
to sú znaky jesene.

Gaštany aj tekvice
pozbierame z ulice.

Pustíme aj šarkana,
nech je veľká zábava.

Najlepšia je predsa jeseň,
preto je aj o nej báseň.

*Natália Laurová
ZŠ Sídliisko SNP, Gaanta*

Jeseň

Jeseň k nám už letí,
naše milé deti.

Vyťahujte kabáty, šály, rukavice,
nastal čas na dlhé nohavice.

Stromy farebné sú,
pozrite na tú krásu!

Úsmev nahod'
a do lesa choď.

Gaštany tam pozbieraj,
potom doma podriemaj.

Podíme spolu do parku,
budeme hrať „nahánku“.

„Nešmykni sa na liste!“
kričí mama. Počuli ste to, iste.

Markéta Janíčková, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Lila a Lolo

Lila bola Lolova sestra. A Lolo bol Lilin brat. Lila mala šesť rokov a Lolo sedem rokov. Lolo bol hlúpy, zatiaľ čo nad Lilou by ste vyvalovali oči. Bola génus. Už keď mala jeden rok, vedela písať všetky písané písmená. Keď mala dva roky, vedela vybrané slová. V troch rokoch vedela už všetko, čo 35 ročný človek.

Ale jedného dňa sa stala čudná vec. Nevedela aké i je v slove bystrý a dostala dvojku. Všetci z triedy sa čudovali a posmešlivo vyvolávali po triede: Lila má dvojku! Lila má dvojku!

Lila sa rozplakala. Ale našťastie prišiel jej brat Lolo z vedľajšej triedy. Nevedel síce nič ohľadom učenia, ale zato bol veľmi dobrý v behu a bol silný, a tak pomohol Lile. Utešil ju a nakričal na spolužiakov.

A preto si pamätajte, že každý je dobrý v niečom inom.

Michaela Teplanová, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Nikol Frančovičová, ZUŠ, Galanta

Básne

Veľmi rada píšem básne.
Verte mi, že veľmi krásne.
Nezabudnem pridať stromček,
samozrejme, ani domček.
A tam ide lietadlo,
koho by to napadlo.
A to už je koniec básne,
tak majte sa veľmi krásne.

Michaela Teplanová, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Teo Šimončík, ZUŠ, Galanta

Anna térképpel

Sziasztok, Anna vagyok. Hosszú, vörös a hajam, barna a szemem és szemüveges vagyok. Van egy titkom, és ha akarod tudni, elmondhatom, de tilos tovább adnod! Oké? Én tudok varázsolni, hiszed vagy nem, ez igaz. Ha szeretnéd hallani a mesémet, akkor figyelj! Egyszer Juli és én kimentünk játszani. Odaszállt egy kismadár, akinek valamilyen papír volt rátekeredve a lábára. Megállt előttünk, és elkezdett csiripelni. Én értettem, amit mondott, de Juli nem. Azt mondta: "Sziasztok lányok! Én Csipp vagyok. Sajnos nem tudok veletek beszélni, mert ellopták a hercegnőnket, Sophiet! Itt a térkép. Nézzétek! A palotánktól a Végtelen hegybe kell mennetek, onnan, ha akartok rövidebb utat, akkor a Titkos hídon menjete. Ha átmentek a

hídon, csak hogy tudjátok, azon az úton senki, de senki sem ment át. Se oda, se vissza. Én a hosszabb utat javaslom. Onnan a Cukorka Mezőn át a Láva Kastélyba érkeztek. De ti ügyesek vagytok, szóval én megyek, sziasztok!”

Na, akkor szóltam Julinak, hogy jöjjön. Elindultunk. Sok-sok utazás után már végre odaértünk. Megtaláltuk a hercegnőt. Juli odafutott, de a Láva hercegnője elkapta. Én azt mondtam a Láva hercegnőjének, hogy kihívom őt egy versenyre. Megengedtem, hogy ő válassza a kihívás módját, mert tudtam, hogy könnyű lesz. Ő a varázslatversenyt választotta, mert azt gondolta, hogy nincs varázserőm. Pedig van! Képzeld, nagy nehezen, de én nyertem, ezért szabadon engedte Julit és Sophie hercegnőt is. Hazavittük a hercegnőt, és mi is hazamentünk. Ittunk egy bögre finom forró csokit. Azután aludni mentünk. Itt a vége, fuss el véle!

*Sasha Maria Pikálek, Peredi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola
ZŠ a VJM – Alapiskola, Tešedíkovo*

*Sasha Maria Pikálek, Peredi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola
ZŠ a VJM – Alapiskola, Tešedíkovo*

*Sophie Ella Pikálek, Peredi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola
ZŠ a VJM - Alapiskola, Tešedíkovo*

Duch, Lili, Kata a Ema

Duch je veľmi milý, a rád sa hrá so svojimi kamarátmi. Lili je motýľ, ktorý je prvým duchovým kamarátom. Kata je lienka a má šesť rokov. Ema je mravec a má rada sladkosti.

Duch, Lili, Kata a Ema išli von na dvor. Boli veľmi hladní. Ľahli si na zem, a pozerali na maršmelové oblaky. Zrazu z nich začali padať čokolády. Najedli sa a išli domov spinkať.

Keď bolo ráno, išli na ihrisko a tam stretli novú kamarátku, Sophie. Hrali sa spolu veľmi dlho.

A potom zazvonil zvonec, a rozprávky je koniec.

*Sophie Ella Pikálek, Peredi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola
ZŠ a VJM - Alapiskola, Tešedíkovo*

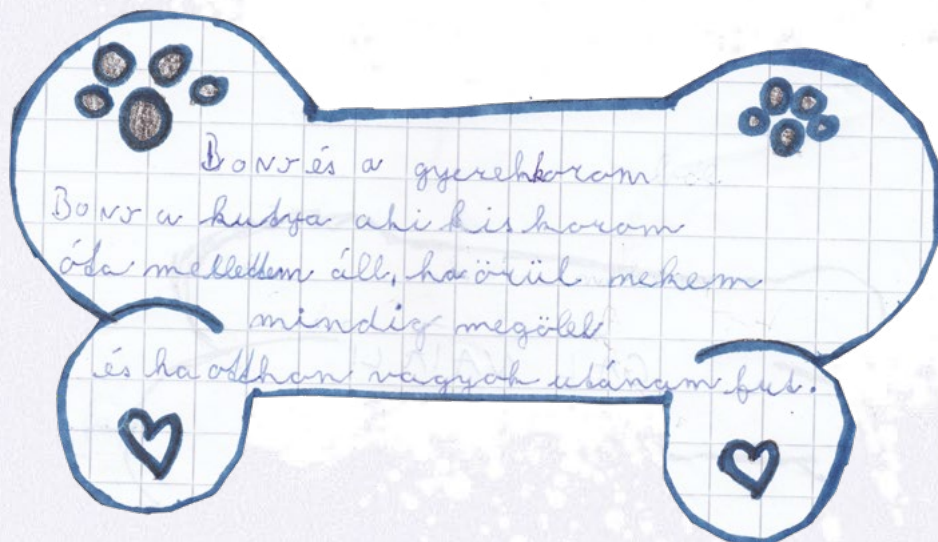
A hangszer, ami tetszik

Ha választanom kellene a hangszerek közül, akkor a gitár lenne a nyerő. Ez a húros hangszer szól szerintem a legszebben.

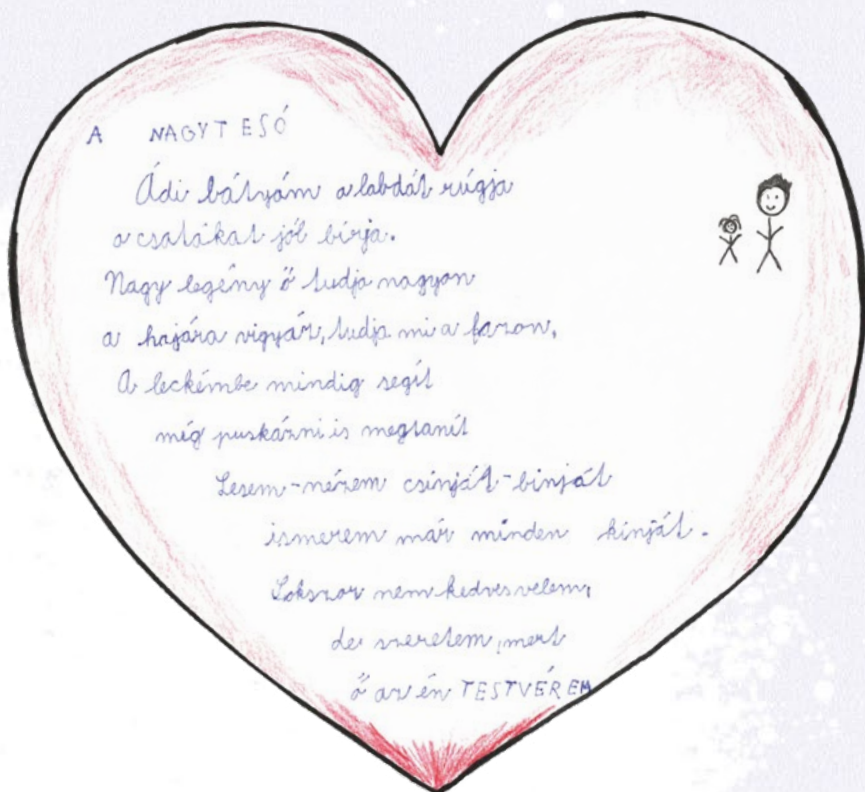
Olyan zenéket kedvelek, amiben játszanak gitáron. Ezért, amikor az iskolában adódott a lehetőség, hogy hangszeren tanulhassak, a gitárt választottam. Az órákon először megtanultam, hogy milyen részekből áll a gitár. Van feje, ahol megtalálhatók a hangolókulcsok. Van nyaka, teste és hat húrja is, ami a nyereg és a húrláb között feszül. Megszólaltatni a húrokat az ujjunkkal vagy pengetővel lehet. A tanító bácsi azt is elmagyarázta, hogy minden húr más hangot szólaltat meg. Ezek a hangok az E, A, D, G, H, E. Az első dal, amit megtanultam játszani a gitáron, egy karácsonyi ének volt. Most az órákon egy spanyol dalt gyakorlok. Tudom már azt is, hogy léteznek klasszikus, akusztikus és elektromos gitárok is. Nekem egy klasszikus, fekete színű, fából készített spanyol gitárom van. Szeretek rajta gitározni és szeretnék profi gitáros lenni.

Szerintem ez egy csodálatos hangszer, amit majd otthon a kanapén, vagy a tábornút körül a barátaimmal szívesen megszólaltatok.

*Vankó Endre Nimród, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli
ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby*

*Gál Natali, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd
ZŠ a MŠ Dávida Mészároša, Velká Mača*

Lancz Dorka, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd
ZS a MŠ Dávida Mészáros, Velká Mača

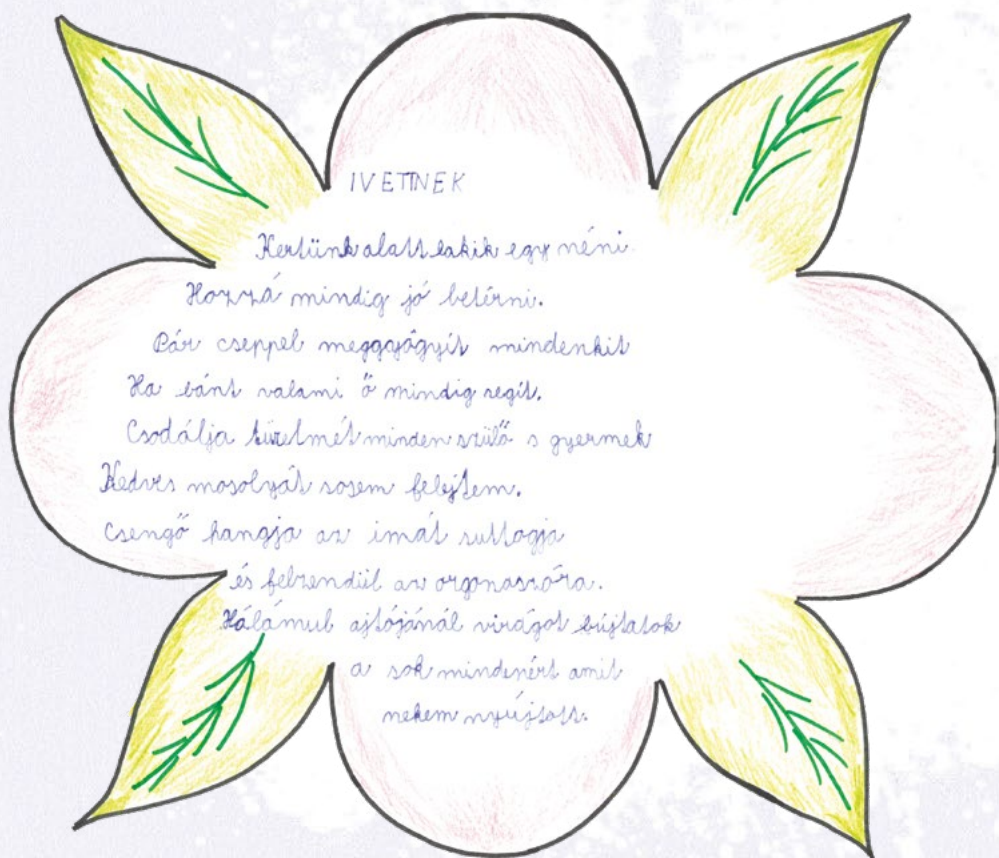
A hangszer, ami tetszik

A legkedvesebb hangszerem a zongora, mert nagyon tetszik a hangja. Ezért fogok most erről a hangszerről írni. Én is járok zongorára és nagyon szeretek gyakorolni.

A fellépéseken nagy, szárnyas zongorán játszunk. Az iskolában kisebb zongora van, a neve Pianino. Otthon elektromos zongorám van, amin kevesebb a billentyű, mint a rendes zongorán. Ez nem is igazi zongora, csak egy billentyűzet. A zongora húros hangszer és a billentyűk lenyomása után, kis kalapácsok ütnek a húrokra, és ez adja ki a hangot. A legtöbb zongorának 88 billentyűje van, de vannak kisebbek és nagyobbak is.

A zongorán van három pedál is és mindegyik másképp alakítja a hangok hangzását. A zongora nagyon összetett hangszer. A legismertebb zongoramű a Für Elise Beethowentól, aki az egyik leghíresebb zeneszerző. Remélem, hogy egyszer én is olyan ügyes zongorista leszek, hogy majd saját koncertjeim lesznek.

Szalay Bianka, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli
ZŠ a MŠ Ištvána Széchenyiho, Horné Saliby

Lancz Dorka, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd
ZŠ a MŠ Dávida Mészároša, Velká Mača

A Zene Házában jártam

Iskolám minden évben megtartja a Széchenyi Napokat. Idén az egyik ilyen nap ellátogattunk a Magyar Zene Házába.

Nagyon izgatott és kíváncsi voltam, hogy mit fogok ott látni. Reggel az iskola előtt gyülekeztünk, majd innen busszal utaztunk Budapestre. Sokat mókáztunk, az út hamar eltelt. Megérkezve leadtuk a hátizsákjainkat, mindenki kapott fejhallgatót, ami nekem nagyon tetszett. Akármerre sétáltam, vagy megálltam, vagy ráálltam a talajon lévő sárga színű körre a fejhallgatóban más-más zene szólt. Az elején egy erdőben jártam. Itt olyan hangokat hallottam, mint a természetben. Egy mozgóképet is megnézhettem. A népzenei rész nagyon jó móka volt, főleg a térkép, melyre, ha ráléptem népzenei dallamot hallhattam. Volt egy szoba is, ahol táncolni lehetett. Sok régi hangszer is láttam, ahol meghallgathattam hogyan szólnak. Sok érdekes dolgot, játékot kipróbálhattam. Az egyik ilyen volt, mikor énekelhettünk a szerzetessel, vagy nyomkodhattuk a kottán a hangokat. Érdekes volt az is, amikor mi is beállhattunk a vonósnégyes tagjai közé. Azonban a legérdekesebb egy zongora-játék volt, zongorista nélkül. A másik kedvencem a DJ-pult volt, amit ki is próbáltam.

A Zene Házában töltött nap nagyon tetszett, mert sok új élménnyel és tudással gazdagodtam, a barátaimmal pedig nagyon jól éreztem magam.

Kontár Emily Rose, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby

Aimée Medíková, ZUŠ, Galanta

A zongora

Szeretek táncolni és szeretem a ritmusos zenéket. Számomra a zongora érdekes és jó hangú hangszer.

A mamáméknál van egy elektromos zongora. Nagyon szeretek rajta játszani. A legelső, amit megtanultam a Boci-boci tarka volt. Ha odaülök a zongorához, a zene világában érzem magam. A nagypapám szép magyar nótákat tud játszani rajta. Amikor játszik, örömmel hallgatom és énekelem. Amikor hallom, hogy anyu a magyar himnuszt játsza, akkor megdobban a szívem. A zongorán van egy olyan gomb, amit, ha megnyomok, különféle ritmusok és dallamok szólalnak meg, ezekre szívesen táncolok is. Közösen vágyunk egy igazi zongorára.

A zongora egy billentyűs, húros hangszer. A hangokat úgy képezi, hogy a billentyű lenyomásakor kis kalapácsok ütik meg a kifeszített húrokat. Nekem a legjobban a fekete, csillogós fából készült zongorák tetszenek. Szerintem a zongora az egyik legközkedveltebb hangszer. A zongorát azért is kedveljük, mert nagyon szépen el lehet játszani rajta a különféle stílusú zenéket, moderneket és klasszikusokat is. Leghíresebb zeneművészek közé tartozik Ludwig van Beethoven, Wolfgang Amadeus Mozart, Johann Sebastian Bach és Liszt Ferenc.

Szerintem zongoraművész nem leszek, de szeretnék sok szép zenét megtanulni.

*Kohút Simona, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli
ZS a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby*

A Magyar Zene Házában jártunk

Szeptemberben Budapesten voltunk az osztályommal. Megnéztük a Magyar Zene Házát. A buszon mindenki nagyon izgatott volt. Mikor odaértünk, egy modern épület előtt álltunk, aminek a tetején lyukak voltak. Az épület előtt álló fák ezeken a lyukakon keresztül nőttek a magasba. Amikor beléptünk az épületbe kellett egy kicsit várnunk, de nemsokára elkezdődhetett a csoda. Kapott mindenki a fejére egy fülhallgatót, ez nekem nagyon tetszett, szinte azonnal megszólalt benne egy hang. Egy sötét terembe léptünk, ahol egy erdő volt kivetítve, és a terem közepén dobok voltak. A következő teremben népi hangszerek voltak és egy kerék, amit forgatni lehetett. A fülhallgató aszerint működött, hogy hová léptünk.

Az egyik terem gregorián énekkel foglalkozott. Itt volt egy könyv is, amit ha lapoztunk, mindig más zene szólt. Egy teremben minden olyan volt, mint egy templomban. Szerzetesek énekeltek az ablakban. Egy picit furá volt nekem, mert a templomban nem mozognak a képek az ablakokon. Még jobban elcsodálóztam, mikor a következő teremben a mennyország volt. A plafonon angyalok voltak és énekeltek. Rengeteg mozgó festményt láttunk, választhattunk kottát is. Mégis, ami nagyon tetszett, az egy zenedoboz volt, amiben holografikus emberkék mozogtak. Láttuk az operaház miniatűr mását, amiben pici mozgó emberkék énekeltek, járkáltak. A legutolsó teremben a modern zenével foglalkoztak. Ott ki lehetett próbálni, milyen DJ-nek lenni, gitározni, hogyan kell a filmekhez zenét választani. Ez nagyon tetszett, itt volt Harry Potter filmzenéje is. Egy picit elszomorodtam, amikor ki kellett menni. Visszafelé a buszon mindenki az élményeiről mesélt és nevetgeltünk. Végülis nekem tetszett ez a nap, legközelebb is ide szeretnék eljönni.

*Jakubecz Dóra, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli
ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby*

Coraline Győriová, ZUŠ, Galanta

Starí rodičia

Babku s dedkom rád mám,
často ku nim chodievam.
Dobré rady pre mňa majú,
láskou ma vždy zahŕňajú.

S dedkom chodím na ryby,
občas ideme aj na hríby.
Sú to naše záľuby,
nikto sa tam nenudí.

Babka nám vždy pečie buchty,
každý deň niečo dobré kuchtí.
Po večeroch hráme hry,
tešíme sa na spolu strávené dni.

Sebi 5.A, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Emka 6.A, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

U starkých

Moja milá babka,
ty naša starostlivá starká.
S dedkom sa hrávame
a všeličo postvárame.

Babka piekla koláč.
Stratil sa jej pekáč.
Hľadali sme všetci všade
a pekáč bol zatiaľ v ľade.

Dedko sadil stromy
a ja som zbieral plody.
Babka nazbierala kvietky.
Sestry z nich uvili sieťky.

Potom prišla mamka s ockom.
Pozrel na nás prísny očkóm.
Čo robíte teraz s makom?
Do koláča dáme s hrachom.

Bude že to zábava,
bude veľká oslava.
Koláč s makom spolu s hrachom
bude chutiť kamarátom?

Ak nebude, nevadí,
hlavne, že sme spolu radi.
Všetci spolu pokope
zahráme sa pri robote.

Matej 5. A
ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Starí rodičia

Moja babka a môj dedko,
naučia ma úplne všetko.
Keď k nim prídem na návštevu,
večeru mám pripravenú.

Babka, tá ma učí variť
a dedko zasa niečo opraviť.
Na obed si spravíme rezne,
kým v decembri vonku mrzne.

Keď pôjdeme spať,
čipsy si môžeme dať.
Pod posteľou samé hračky,
a sú tam aj gumené kačky.

Keď sme boli malí,
s hračkami sme sa hrali.
Teraz v ruke mobil máme,
a s babkou si lajky dáme.

6.A
ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Láska

Smutná, šťastná,
žiarli, plače, smeje sa...
Láska je rôzna.
To je ten najkrajší cit...

8.ročník, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Simonka 6.A, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Slovensko

Krásna krajina s bohatou históriou.
Chrániť ju je mojou povinnosťou.
Slovensko, domovina moja,
Slováci ju nikdy nevydajú bez boja.

Vlast naša...
Hodná je slávy a cti.
Každý Slováč s hrdosťou
na ňu nezabúda.

Peter, 8.ročník, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Simonka 7.A, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Znečistenie morí a oceánov

Počas mojej cesty okolo sveta som si všimla obrovské znečistenie morí, oceánov a prírody okolo seba. V rôznych častiach sveta sme nachádzali mnoho plastov, plastových obalov, rybárskych sietí a mnohé ďalšie odpadky, ktoré bránili zvieratám voľnému pohybu v mori, ale aj na pobreží. Neseparovaním odpadu, vyhadzovaním odpadu na zem alebo vypúšťaním rôznych plynov do ovzdušia nezabíjame len zvieratá a hmyz, ale aj my sami sa rútime niekam odkiaľ len ťažko nájsť cestu späť. Naša planéta, ktorú máme len jednu, nám to často vracia a bude ešte častejšie, ak sa nezomkneme a spoločnými malými či veľkými krokmi sa nebudeme snažiť zmeniť aktuálnu situáciu. Ak by každý jeden človek na tejto planéte po sebe vždy zahodil odpad do označených kontajnerov, kam daný odpad patrí, tak by sme aspoň niečo spravili pre to, aby sme neboli na tom ešte horšie.

Každoročne sme svedkami rôznych prírodných katastrof, ktoré nám naša planéta vracia ako signál, že už toho viac nevydrží. Rôzne požiare, hurikány, tornáda a podobné katastrofy tu ani jeden z nás na tomto svete nechce. Nechceme, aby nám horeli lesy, ktoré nám produkujú kyslík, aby nám domy brala voda a vietor. Už keď to nechceme robiť pre zvieratá a pre planétu, tak to spravme pre seba!

Vidíme to všetci, ale nikto nič nespraví, ale nikdy nezabúdajme, že nie naša planéta potrebuje nás, ale my potrebujeme našu planétu.

Tamara Koláriková, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Ondrej Rozkoš, ZUŠ, Galanta

Nina Lóci, ZUŠ, Galanta

Voda

Bola jedna kopa smeti,
no ohrozené rybky to nevedia.

Ach, tá voda znečistená,
berme plutvy na ramená.

Podľme pozbierať smeti „dáke“,
nech sa tu my lepšie máme.

Anabel Bednárová a Dorota Kovács, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Kristián Maťašovský, ZUŠ, Galanta

Ela Drgová, ZUŠ, Galanta

Samuel Lovecký, ZUŠ, Galanta

Alicka Šimončíková, ZUŠ, Galanta

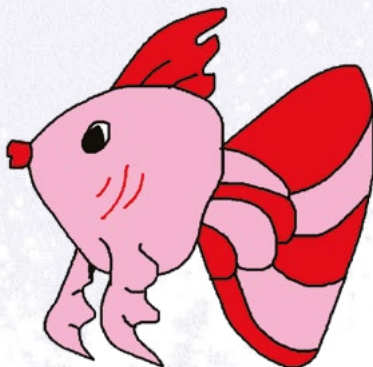

Adam Butko, ZUŠ, Galanta

Rybka

Farebná rybka pláva.
V oceáne si spieva.
Sama sa smeje.
Ten smiech ju zahreje.

Plastové vrečko ju naháňa.
Ono ju vdýchlo...
Kde som to?
Čo je to?
To plastové vrečko ma pohltilo...

Chanel Budinská, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Miška Bogárová, ZUŠ, Galanta

O rybe Beáte

Kde bolo tam bolo, bola raz jedna ryba, ktorá sa volala Beáta. Vadil jej odpad vo vode a rozhodla sa proti nemu bojovať. Zašla teda za svojou kamarátkou rybou Zoe, aby sa s ňou poradila, ako taký problém vyriešiť. Dohodli sa, že zídu za odborníkom na životné prostredie, za tuleňom Markom. A ten im povedal, že ak chcú problém vyriešiť, musia zísť za ostatnými zvieratkami. Spýtať sa ich, či sa chcú zapojiť do protestu proti odpadu vo vode, tak sa dá jedine problém vyriešiť. Rybkám sa ten nápad páčil, a tak zašli za zvieratkami. Dohodli sa, že zajtra ráno sa zídu pri Koralovom útese a začnú protestovať proti odpadu vo vode. Našťastie akurát nad nimi rybárčili dvaja rybári a všimli si, že pod hladinou nie je nič v poriadku. Tak sa teda prezliekli do potápačských oblekov a išli sa pozrieť, čo sa tam deje. Zbadali húf rýb, ako protestujú proti znečisteniu vôd...

Kristína Katonová, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Mami,

si tu? Počuješ ma? Keď nám učiteľka povedala, že máme niečo napísať, tak som si v duchu povedal, že v žiadnom prípade a keď, tak jedine za jednotku, ale potom som dennodenne vnímal, koľko toho, pre mňa robíš a uvedomil som si, že to, že sa premôžem, je to najmenej, čo pre Teba môžem urobiť.

Písať o tom, čo pre mňa znamená a ako Ťa ľúbim takto verejne je dôležité, lebo často odo mňa počuješ skôr, že sa sťažujem, často bývam nevďačný a nevnímový, ale v mojom srdci si tá najdôležitejšia osoba v mojom živote. Je mi ľúto, keď v hneve poviem niečo, čo nie je pravda, keď kričím slová, ktoré Ťa zraňujú a v tom momente to nevidím a pokračujem. Nemyslím to vážne a veľakrát si potom poviem, že takto to predsa nemalo byť, nechcel som to povedať ani Ťa nahnevať a už vôbec nie rozplakať.

Prosím, prepáč mi, viem, že pre mňa chceš len to najlepšie a ďakujem Ti za to všetko, čo pre mňa robíš, ako sa o nás staráš, za teplé jedlo na stole, poriadok v dome, ale aj za poriadok, ktorý mi často pomôžeš urobiť v mojich pocitoch a myšlienkach.

Ďakujem Ti aj za čisté šaty, za vreckové, slová povzbudenia, keď som sa bál, že si sa so mnou tlačila v posteli, keď som mal zlé sny a nevedel som zaspáť. Vážim si aj všetky prejazdené kilometre a Tvoj čas, keď si ma vozila na krúžky, futbal a podporovala ma, sedela na zápasoch.

Ďakujem Ti aj za všetky obetavé činy, ktoré som nevidel a neocenil a Ty si ich pre mňa aj tak naďalej robila, za to, že si vstávala ráno skôr, aby ma na stole čakali voňavé raňajky a desiata a aj za to, že si nešla spať, kým som sa večer bezpečne nevrátil domov z vonka, kde som sa zabával s kamarátmi a zabudol Ti zavolať.

Ďakujem Ti za trpezlivosť, nielen za tú, keď som bol malý a pýtal sa tisíckrát dookola prečo, ani keď si mi musela stavať vežu z kociek už neviem koľkýkrát za sebou a spievala dookola tú istú pesničku, čítala rozprávky, piekla palacinky, aj keď práve túto činnosť neznášaš, že si sa so mnou učila, fúkala rozbité kolená a zliepala kúsky rozbitého srdca.

Som Ti nesmierne vďačný za tú trpezlivosť a pochopenie, ktoré mi dávaš napriek všetkému a odpusť mi, že si ich nevážim a niekedy sa ešte aj hnevám na Tvoje dobré mienené rady, prepáč mi, že si niekedy aj tak robím po svojom a chcem sa popáliť na vlastných chybách...

Nehnevaj sa, mami, ja to nemyslím zle a neznamená to, že Ťa nelúbim najviac na svete, niekedy ma prevalcuje puberta a zabúdam na dobré spôsoby, ale neboj, je vo mne všetko to dobré, čo si ma celý život učila.

Ďakujem, že si bola pri mne, pri každom mojom úspechu, páde, v najlepších aj najhorších chvíľach.

Ďakujem, že sa pri Tebe vždy cítim chránený.

Ďakujem, že sa so mnou smeješ.

Ďakujem, že si mojím vzorom.

Ďakujem, že si!

Žiaci 8.A a 8.B zo ZŠ Karola Kufnnera, Sládkovičovo s p.učiteľkou Luciou Vargovou

Karolina Kovátsová, ZUŠ, Galanta

List pre tú pravú

Ako ti to povedať mám,
to veru neviem ani ja sám.

Toľko rýmov, metafor,
zhrniem to len do pár slov.

Tajím to v sebe už strašne dlho,
čo ak mi neodpíšeš,
čo ak mi povieš nie
a list mi naspäť nepošleš?

A čo keď áno,
keď mi áno povieš.
Budeme navždy spolu,
poletím do hviezd.

Už mi zostáva,
len trýznivo čakať.
Či áno, či nie,
pre obidve budem plakať.

Oliver Brunner
ZŠ a MŠ Karola Kuffnera,
Sládkovičovo

Čo je dôležité?

V peniazoch vidím lesk.
Moja cesta životom by ma k nim
mohla viesť.
Za bohatstvom kráčam,
Na ceste sa však strácam.
Dosiahol som prepych, bohatstvo,
No v srdci mi ostalo prázdno.
Dosiahol som všetko?

Leonard Hraško
ZŠ a MŠ Karola Kuffnera,
Sládkovičovo

Modrá obloha

Ty si moja obloha.
Rád sa na Teba pozerám.
Máš najkrajšie oči na svete.
Až mi srdce rýchlo bije.

Ty kráčaš oblohou,
A ja som na fronte.
Spomínam na isté doby
S tebou ma to nebolí.

Tvoj úsmev...
Je ako McLaren
Mám ťa rád
Si viac ako kamarát.

Roman Mezei
ZŠ a MŠ Karola Kuffnera,
Sládkovičovo

Krídla

Keď slnko zájde za hory
A noc odkryje hviezdy,
Na nočnej oblohe vidím anjela,
Anjela bez krídla.

Na Zemi lásku nenašiel,
V nebi ju hľadá.
Na Zemi lásku mu chcem dať,
No on si to nevšíma.

Druhé krídlo mu chcem dať,
Moju lásku mu chcem dať,
Do neba lásku letel hľadať
Moju lásku si vôbec nevšímal.

Mal ma vôbec rád?
Život by som za neho dala
A najradšej mu povedala:
Milujem Ťa!

A lúbiť? To by si musel zaslúžiť.

Karolína Susányiová, ZŠ a MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Sofia Pótheová, ZUŠ, Galanta

Zoe Eliašová, ZUŠ, Galanta

POD LUPOU / NAGYÍTÓ ALATT

Literárny časopis detí galantského okresu / A Galántai járás irodalmi gyermekfolyóirata

Ročník / Évfolym: 15
Číslo / Szám: 2/2023
Dátum vydania / Megjelenés: December 2023 / 2023 december
Vychádza / Megjelenik: 2x ročne / 2x évente
Zodpovedný redaktor / Felelős szerkesztő:

Lívia Koleková

Redakčná rada / Szerkesztőbizottság:

Angelika Biróová, Lívia Lanczová,
Zuzana Mlatecová, Zita Perleczká

Grafická úprava / Grafikai szerkesztő: Ing. Eva Máthé

Náklad / Példányszám: 100 ks / db

Registrácia / Engedélyezve: MK SR EV 5833/19

Vydáva / Kiadja: Galantská knižnica, Mierové nám. 4,
924 01 Galanta, IČO 36088242
www.galantskakniznica.sk

 galantskakniznicagalanta

 #kniznicagalanta

NEPREDAJNÉ / INGYENES

Texty neprešli jazykovou úpravou / Javítatlan szövegek